

Gedonder in de tent

Erik is al een uur bezig. Maar hij wil geen hulp. Niet dat Yuri weet hoe hij moet helpen...

Hij heeft nog nooit van zijn leven gekampeerd.

Als de oranje tent voor de zoveelste keer in elkaar dondert, steekt Maria haar hoofd uit de stacaravan.

‘Ken je dat liedje van Kinderen voor Kinderen nog?’ roept ze naar Erik.

Hij schudt zijn hoofd.

‘Knokken met stokken!’ Ze schatert het uit.

Erik zwaait met een tentstok alsof het een zwaard is.

Ze gaan toch niet echt knokken, denkt Yuri.

‘Kom, we gaan op verkenningstocht.’ Tim trekt aan zijn arm. Hij wil weg, denkt Yuri. Het lijkt wel of hij zich schaamt als zijn ouders kibbelen, maar Yuri vindt het wel grappig. Zijn ouders kibbelen nooit. Dat kan niet eens, want zijn vader is al heel lang dood.

Samen lopen ze langs rijen stacaravans, kleine bolle caravans en tenten. De camping ligt midden in het bos en is megagroot. Er is zelfs een speeltuin met een hoge glijbaan.

Yuri wijst naar een stenen gebouw op een heuveltje. ‘Wat is dat?’

‘Voor wassen, plassen en poepen,’ zegt Tim. Bij het laatste woord proest hij het uit.

Tim maakt soms van die kinderachtige grapjes. Toch is hij is maar twee maanden jonger dan hij, denkt Yuri.

Het pad gaat langzaam omlaag. Vanuit de verte klinkt gegil en gespetter. Achter de bomen glinstert iets. Dat is natuurlijk het meer waar Tim het over had. Er zijn veel mensen in het water.

Het is echt warm! Hij zweet zich suf. Het liefst zou hij meteen gaan zwemmen, maar hun zwembroeken liggen nog in de caravan. Zijn T- shirt kan hij gelukkig wel uittrekken.

Ze moeten eerst het hele eind teruglopen om hun zwemspullen te halen.

A vibrant illustration of two young boys swimming in the ocean. The boy on the left is smiling and looking towards the right, while the boy on the right is also smiling and looking forward. They are surrounded by various beach items: a red inflatable ring, a beach ball, a sandcastle, a blue bucket, a green shovel, and several colorful fish. A large red and white buoy is visible in the foreground.

Yuri moet al de hele middag naar de wc. Na het eten moet hij echt. Heel nodig zelfs, en dat doet hij liever niet op het chemisch toiletje in de caravan waar iedereen hem kan horen.

Erik loopt mee om hem de weg te wijzen naar het gebouw waar je kunt wassen, plassen en poepen.

‘Vind je zelf de caravan weer terug?’ Hij duwt een wc-rol in zijn hand.

Yuri knikt en doet de deur op slot.

Het schemert al als hij terugloopt. Nu de zon weg is, is het best koud. Hij heeft alleen een T-shirt aan, kippenvel op zijn arm. Eén keer staat hij op het verkeerde veld, daar staan alleen tenten, geen stacaravans. Hij is toch niet verdwaald? Alles ziet er anders uit in het donker. Maar dan ziet hij het bord met de vlinder. Het vlinderveld. Daar staan ze.

Erik en Maria zitten onder de luifel te lezen bij een lampje.

‘Ik denk dat het vannacht gaat spetteren,’ zegt Maria. ‘Er is regen voorspeld.’

Waar is Tim? Dan ziet hij twee spillebenen uit de tent steken. ‘Kom’

Yuri kruipt achter Tim aan naar binnen, wurmt zijn broek uit en kruipt in de blauwe slaapzak die hij mocht lenen van de buurvrouw.

Tim schijnt met de zaklantaarn in het rond. Bij de rits stopt hij. De grote rits in het midden en een van de onderste zijritsen staan nog open.

‘Heb jij zin om eruit te gaan?’ vraagt Tim.

Yuri ligt net zo lekker, maar hij moet wel. Voor hij uit de slaapzak kan kruipen, steekt Erik zijn hoofd naar binnen.

‘Ik doe het wel.’ Geroetsj van de ritzen. ‘Slaap lekker, jongens!’

Ze kunnen ons gewoon horen, denkt Yuri. Was het niet leuker geweest als ze wat verder van de caravan stonden?

Ze zijn al tien!

Yuri schrikt wakker van getik tegen de tent. Zijn hart schiet naar zijn keel. Is daar iemand?

Het getik wordt gekletter.

O, natuurlijk! Regen...

Steeds harder en sneller kletteren de druppels op de tent. Het lijkt alsof er in de hemel een douche is opengezet. Tim snurkt gewoon door. Yuri probeert verder te slapen, maar dan klinkt van ver gedonder.

Nee, hè... Onweer! Thuis kruipt hij altijd bij mama in bed als het begint. Zal hij Tim wakker maken? Samen bang zijn is minder eng dan alleen.

Even wordt de tent verlicht, heel even maar, en dan is het weer aardedonker.

Hij telt. Een, twee, drie, vier. En dan rolt de donder als een zware goederentrein dichterbij en eindigt met een harde knal. BAM!

'Wat was dat?' Tim zit rechtop, zijn ogen wijd opengesperd.

Voor Yuri iets kan zeggen, klinkt er nog een harde knal.

Tim krimpt ineen. 'Ik wil naar mama...'

Yuri slaat een arm om hem heen. Hij is ook bang, maar Tim is banger. Hij trilt helemaal.

Wat zegt mama altijd?

'Het gaat zo voorbij,' zegt Yuri. Hij voelt zich een soort grote broer, maar hij zou nu echt graag bij mama zijn. Onweer in een tentje is net of je buiten bent.

'Ik wil naar de caravan,' fluistert Tim. Hij kruipt uit zijn slaapzak en trekt de rits omhoog. Met de zaklantaarn schijnt hij naar buiten. Het gras voor de tent is veranderd in een kolkende rivier. In de zwarte lucht felle bliksemflitsen.

Tim kruipt terug. 'Ik durf niet...', piept hij.

Yuri begint te tellen, maar voor hij bij één is, klinkt zo'n harde donder dat het lijkt of de aarde trilt.

Wat nu? Tim is echt bang, maar hoe komen ze bij de caravan als Tim de tent niet uit durft?

Yuri durft ook niet.

Plons, platjs, plons, roetsj. Een hand in de tent, twee rode laarzen.

'Kom gauw mee,' zegt Maria.

Tim en Maria spetteren hand in hand naar de caravan. Yuri rent achter ze aan, het water komt tot boven zijn enkels. Als een druipende hond staat hij in het gangetje.

'Daar zijn jullie!' roept Erik. Op de plek waar overdag de tafel staat met bankjes eromheen ligt een groot bed.

Lisa en Bram zijn ook wakker, ze liggen naast Erik.

Maria gooit een handdoek naar Tim en Yuri en pakt droge shirts uit de kast.

'Kom er maar bij,' zegt ze als ze naast Lisa kruipt.

'Als we een beetje inschikken is er genoeg ruimte.'

'Was je bang?' vraagt Bram.

Tim schudt zijn hoofd.

'Echt wel,' zegt Lisa. 'Jij bent hartstikke bang voor onweer, net als papa.'

Zonder Yuri was je gaan gillen.'

Yuri laat een diepe zucht.

Eerst vond hij het nog het kinderachtig dat de tent zo dichtbij de caravan stond. Maar nu is hij blij dat ze samen in de caravan zijn. En al heeft Tim ijskoude voeten en trekt Lisa steeds aan de dekens, het is best chill, met z'n zessen in het grote bed.

Heel in de verte klinkt nog zacht gedonder. Het onweer trekt al weg.

Yuri heeft zin in morgen. Er is zoveel te doen op de camping. Ze zijn nog niet eens in de speeltuin geweest. En morgenavond gaan ze weer in de tent slapen. Als het niet onweert...

